

Bugün burada toplanmamızın sebebi, sesimizi duyurmak istememiz. Öğretmen ve eğitim emekçileri olarak, ayrıca toplumsal adalet için mücadele eden büyük bir hareketin parçası olarak buradayız. Çünkü bizim yaşadığımız sıkıntılar diğer meslek gruplarının yaşadıklarıyla da yakından ilişkili. Sağlık, eğitim, hizmet ve sanayi sektörleri... Hepimiz, her gün büyük bir sorumluluk üstleniyoruz ve bunun karşılığında hak ettiğimiz değeri talep ediyoruz.

Geçen yıl binlerce kişiyle birlikte sokaklara çıktık. Amacımız, eğitimde daha iyi koşullar istemektir. Bunlar; sınıfların kalabalığının azaltılması, daha fazla olanak sağlanması ve daha az iş yüküydü.

O günden bu yana pek bir şey değişmedi. Mart ayında Zürih Kantonu Parlamentosu, "Destek Sınıfları" girişimini onayladı. Bu düzenleme, özel gereksinimli çocukları yeniden ayırarak kendi köşelerine hapsetmeyi, yani dışlamayı hedefliyor.

Bizim cevabımız net: Hayır! Eğitimi yıllar öncesine döndürecek bu adıma hayır. Çocukları "normal" ve "anormal" olarak ayırmaya hayır. Söz konusu girişim, Zürih okullarını eski "küçük sınıf" modeline geri götürmek istiyor. "Sistemi bozan" diye yaftalanan öğrenciler, sınıfın dışına atılıp, özel eğitimcilerle dört duvar arasında, gözden uzak bir şekilde eğitim görecekler.

Öğretmenlerin uzun zamandır talep ettiği kaynaklarla onları desteklemek yerine, sınıflardaki mevcut çalışanların sayısı azaltılıyor ve yalnızca az sayıda öğrenciye ayrı bir ortamda eğitim verilmek isteniyor. Oysa denenmiş, mantıklı yöntemler var: Takım öğretmenliği, daha küçük sınıflar, iyi eğitilmiş ve iyi ücret alan çalışanlar ile öğretmenlerin desteklenmesi gibi. Fakat bunun yerine, geçmişten kalma ve topluma zarar veren bir eğitim anlayışına geri dönülüyor.

Kapsayıcı eğitime kolay ulaşmadık. Bu, ortak bir mücadelenin ürünü. Bu model, her çocuğun ihtiyacı olan desteği alarak birlikte öğrenme hakkını ve fırsat eşitliğini savunuyor. Bugün kaynaştırma beklediğimiz gibi işlemiyorsa, bunun nedeni modelin başarısızlığı değil; hiçbir zaman tam anlamıyla uygulanmamış olmasıdır. Artık gerçek anlamda kapsayıcı eğitimi hayata geçirecek kaynakları talep ediyoruz: daha fazla uzman personel, öğretmenlere daha çok zaman ve öğrenci-öğretmen ilişkisini güçlendirecek daha fazla olanak sağlanmalı.

Kapsayıcı eğitim lüks değil, temel bir insan hakkıdır. Bugün olduğu gibi yarın da sesimizi kısıtmayalım. Kimseyi geride bırakmayan bir eğitim sistemi, dışlama yerine dayanışma ve her yaşta, tüm toplum kesimleri için adil bir sistem istiyoruz.

Hep birlikte haykıralım: Tükenmiş olan biz değiliz, bizi tüketen sistem!